

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 5 (1259) • J • ROK LXII • 3 II 2019 • TORUŃ

w numerze:

Miejsce modlitwy
Świadkowie prawdy
Kapłan jedności i dialogu
Ks. Stefan oczami mamy Marty

MYŚL
NA TYDZIEŃ

Spiralę zła można przerwać tylko przez dobro. Innej drogi nie ma.

Bp Wiesław Śmigiel

Bogu się podobać

Prowadź się przez życie Twoje czy to przy pracy, czy w rozrywkach tak – abyś się Bogu podobał – te słowa Marty Frelichowskiej skierowane do 17-letniego wówczas syna Stefana Wincentego zachowane do dzisiaj w prowadzonym przez niego pamiętniku wyznaczyły kierunek jego całego życia. A było to życie błogosławione, oddane Bogu i ludziom. Jaką tajemnicę skrywało serce Wicka, który porывa pięknem młodości? Aby ją odkryć, trzeba poznać atmosferę domu rodzinnego, wiarę i miłość rodziców. W domu właśnie, w którym ważne były życzliwość, wsparcie, pracowitość, pobożność, patriotyzm, zapaliły się jego młodzińcze ideały. W takiej rodzinie łatwiej odczytać swoje powołanie zarówno do życia w małżeństwie, jak i w kapłaństwie czy życiu zakonnym. 2 lutego, w Dzień Życia Konsekrowanego, dziękowaliśmy Bogu za osoby żyjące według rad ewangelicznych. Wśród nich są Mniszki Bose Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel w Łasinie. Przeoryszą tej wspólnoty jest s. Maria Joanna Grodzicka, uzdrowiona z nieuleczalnej choroby za przyczyną sługi Bożego ks. Stefana. W promieniowaniu świętości Maryi znaleźli się też młodzi w czasie Światowych Dni Młodzieży w Panamie, śpiewając radośnie: „Oto ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego!” (Łk 1, 38). **Beata Pieczykura**

Młodzież została miło powitana przez mieszkańców Panamy

BYĆ UCZNIEM MISJONARZEM

W panamskim Penonome dobiegły końca Dni w Diecezjach przed Światowymi Dniami Młodzieży. Brała w nich udział wspólna grupa Redemptor – Diecezja Toruńska licząca 51 osób. Młodzi przez około tydzień brali udział w spotkaniach, modlitwie, integracji, poznawaniu Panamy i regionu oraz promowaniu Polski

O. MARIUSZ MAZURKIEWICZ CSSR

Gościnną diecezja Penonome, a konkretnie parafia pw. Matki Bożej z Lourdes w Vista Hermoza, serdecznie przyjęła nas, pielgrzymów. W oczach niektórych pojawiły się łzy wzruszenia na widok powitania, ze śpiewem, transparentami z imionami poszczególnych gości z Polski. Pierwsza część naszej grupy, 10-osobowa, przybyła na miejsce 14 stycznia, a pozostali 18 stycznia. Następnie w różnych częściach parafii modliliśmy się

z Panamczykami oraz przygotowaliśmy do wydarzeń centralnych ŚDM w Panamie, które miały miejsce od 22 do 27 stycznia.

Rodziny udzieliły nam gościny, ofiarowując nocleg, jedzenie, a przede wszystkim dzieląc się sercem. Nasza młodzież brała udział w spotkaniach z młodymi z Brazylii, Chile, inną grupą z Polski, Kuwejtu i Meksyku. Dni w Diecezjach zakończyły się 20 stycznia. Następnego dnia wszyscy udaliśmy się do Pana-

ma City do parafii pw. św. Gerarda Majelli, by tam – wspólnie z młodzieżą redemptorystowską z całego świata – brać udział w Światowych Dniach Młodzieży.

Misja

Ważnym elementem pobytu w Panamie było otwarcie oczu na życie ludzi w tej części świata oraz uświadomienie sobie, że

dokończenie na str. III

DIECEZJA – RZYM

Zanurzyć się w tłumie

Najstarsza wspólnota neokatechumenalna z Grudziądza, działająca przy parafii pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny oraz wspólnoty z Lubawy, Torunia, Tczewa i Gdańska Oliwy uczestniczyły w dniach 11-15 stycznia w konwencji, która odbyła się w Rzymie.

Pielgrzymi nawiedzili groby Świętych Piotra i Pawła oraz męczenników, brali udział w spotkaniu z papieżem Franciszkiem, odwiedzili Dom Maryi w Loreto. Była to nie tylko pielgrzymka, lecz także spotkanie z konkretnymi miejscami i Słowem Bożym, które Pan Bóg przewidział na każdy moment trwania konwencji. Na Drodze Neokatechumenalnej ważne są dla nas słowa z Listu do Hebrajczyków: „Żyje bowiem jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny” (Hbr 4, 12).

W niedzielę Chrztu Pańskiego na Placu św. Piotra podczas modlitwy „Anioł Pański” papież Franciszek zauważył naszych pielgrzymów z Polski i z sympatią mówił o urodzinach Kiko Arguello, inicjatora Drogi Neokatechumenalnej.

Szczególnie wybrzmiały papieskie słowa, że w opisie chrztu udzielonego Jezusowi przez Jana Chrzciciela w wodach Jordanu widzimy przede wszystkim rolę ludu. Nie jest on jedynie tłem sceny, ale istotnym składnikiem tego wydarzenia. Jezus zanim zanurzy się w wodzie, „zanurza się” w tłumie, jednoczy się z nim, całkowicie przyjmując ludzką kondycję, dzieląc wszystko z wyjątkiem grzechu. Syn Boży stał się człowiekiem właśnie dlatego, by zgładzić grzechy świata. Dla nas, stojących na placu, te słowa były przejmujące i zapewniały, że towarzyszy nam Pan.

Następnie wspólnoty w Bazylce św. Piotra przemaszerowały główną nawą do grobu św. Piotra. Zostało odśpiewane „Credo”, które ma swoją symbolikę nie tylko ze względu na treść, lecz także na fakt, że każdy z nas, kto uczestniczył w tej konwencji, miał różne doświadczenia w życiu, czasami bardzo trudne, w których dzięki obecności Boga nie zostaliśmy zniszczeni, a mogliśmy z radością i nadzieją wyśpiewać miłość do Boga i Kościoła.

Pielgrzymi przed sanktuarium Santa Casa w Loreto

W pamięci zapisało się odwiedzenie Bazyliki św. Pawła za Murami, gdzie modliliśmy się przy jego grobie. Każdy z nas w sercu przynosił swoje życie z nadzieją, że św. Paweł będzie pomagał i dodawał odwagi w przyznawaniu się do Chrystusa.

Pielgrzymowaliśmy do sanktuarium Santa Casa w Loreto, gdzie w Domu Maryi otrzymaliśmy różańce i dokonaliśmy zaślubin z Maryją, odkrywając, że to Ona jest Tą, która pomaga w odnalezieniu Chrystusa. Otrzymany różaniec będzie dla nas narzędziem, które pomoże nam odkrywać bogactwo tej modlitwy i wierność Bogu.

Byliśmy również w Porto San Giorgio, centrum Drogi Neoka-

techumenalnej, gdzie odmówiliśmy laudesy i uczestniczyliśmy w Eucharystii. Cały czas byliśmy wdzięczni za moment zetknięcia się z Drogą i odnalezienie swojego miejsca w Kościele.

W czasie pielgrzymki zobaczyliśmy wiele pięknych miejsc Rzymu. Miasto tonęło w kwiatkach i niespotykanej o tej porze zieleni, czym zachęcał do ukochania przyrody i odnalezienia Boga jako Stwórcy. Doświadczaliśmy wiele serdeczności od spotkanych ludzi, chcąc podzielić się ze wszystkim z tym, co przeżyliśmy w czasie tej konwencji.

Lucyna Gurbin

TORUŃ

Nagrody dla teologów

W Centrum Dialogu im. św. Jana Pawła II w Toruniu 16 stycznia wręczono nagrody Fundacji Pro Futuro Theologiae, działającej przy Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Nagrodami im. ks. Franciszka Sawickiego doceniono autorów najlepszych prac magisterskich w zakresie teologii oraz nauk o rodzinie.

Komisja Konkursowa Fundacji Pro Futuro Theologiae przyznała: I nagrodę – Giacomo Calore z Papieskiego Wydziału Teologicznego w Warszawie za pracę pt. „Znaczenie teologiczne osoby i natury w świetle sporów chry-

stologicznych między szkołą aleksandryjską a szkołą antiocheńską od V do VII wieku”; II nagrodę – Remigiuszowi Sokalskiemu z Wydziału Teologicznego UMK w Toruniu za pracę pt. „Napełnij mnie weselem przy obliczu Twoim (PS 16, 11). Kształtowanie ludzkich uczuć w świetle «Summa Theologiae», I-II, qq. 22-48 św. Tomasza, z Akwinu”, III nagrodę – Katarzynie Marii Bąk z Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach za pracę pt. „Rola Tamar w przemianie Judy. Studium narracji Rdz 38 w jej kontekście historycznym, literackim i teologicznym”.

Remigiusz Sokalski, laureat II nagrody, wraz z ks. dr. hab. Piotrem Roszakiem i ks. dr. Tomaszem Huzarkiem

W dalszej części spotkania o. dr Paweł Klimczak OP wygłosił wykład z okazji liturgicznego wspomnienia św. Tomasza

z Akwinu pt. „Dać świadectwo prawdzie. Zapomniany aspekt soteriologii Akwinaty”.

Ewa Jankowska

MSZANO

W szkole wiary

Pierwsza edycja kursu Alfa w parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Mszanie rozpoczęła się 18 października 2018 r., a zakończyła 15 stycznia 2019 r. Prowadziły go Jolanta Zatorska, Aneta Sławińska, Danuta Dębińska oraz Janina Radtke ze Wspólnoty Pieśń Nowa w Toruniu, a wsparcia duchowego udzielał proboszcz ks. Sławomir Witkowski. Uczestników wspomagały parafianki, które odbyły już kurs Alfa w Toruniu.

Kurs obejmował 10 spotkań, które składały się ze wspólnego posiłku oraz świadectwa i konferencji, czasem w zabawnej formie. Potem były spotkania w grupach, podczas których uczestnicy, dzieląc się, pogłębiali temat wiary w Boga.

W czym leży tajemnica powodzenia tej formy ewangelizacji? Przede wszystkim, jak sama nazwa wskazuje, alfa to pierwsza litera alfabetu greckiego, a więc kurs umożliwia powrót do podstawowych prawd wiary. Katechezy odpowiadały na pytania: „Kim jest Jezus?”, „Dlaczego Jezus umarł?”, „Jak czytać Pismo Święte?”, „Jak się modlić?”, „Czym jest Kościół?”. Ważnym

Uczestnicy kursu

momentem kursu był wyjazd do Laskowic Pomorskich, w trakcie którego nie zabrakło nauczania o Duchu Świętym, Eucharystii i modlitwy wstawienniczej za uczestników. Dla naszych parafian kurs Alfa był czasem wyjątkowych spotkań i owocnych rozmów.

Teraz przygotowujemy się do drugiej edycji kursu, który ruszy pod koniec marca.

A co po nim? Istnieje możliwość uczestniczenia w kręgu biblijno-liturgicznym i, oczywiście, pomocy w prowadzeniu następnych edycji kursu. W ten sposób, dzięki łasce Bożej, ci, którzy byli na obrzeżach Kościoła, zaczynają żyć w samym sercu Kościoła.

Beata Klonowska

BYĆ UCZNIEM MISJONARZEM

dokończenie ze str. I

dziś w Kościele trzeba być jednocześnie jego uczniem i misjonarzem. Temu służy wspólne zamieszkanie z rodzinami oraz nierzadko doświadczenie ubóstwa. Wzbudziło to w naszych sercach poczucie radości z tego, że ktoś mógł zostać umocniony w wierze dzięki naszej obecności i świadectwu młodych.

W grupie była młodzież z diecezji toruńskiej (prawie 30 osób), a także z parafii redemptorystów z Krakowa, Gliwic, Wrocławia, Głogowa, Elbląga, Grodna i Torunia.

Promocja regionu

Mieszkańcy województwa kujawsko-pomorskiego z pięciu diecezji: toruńskiej, bydgoskiej, płockiej, gnieźnieńskiej i włocławskiej wspólnie tworzyli

program „Z Kujaw do Panamy”. Dzięki wsparciu Urzędu Marszałkowskiego mogli poznawać dziedzictwo świętego patrona ziemi – Jana Pawła II oraz przypominać wielkich spotkań młodzieży. Młodzież w czasie ŚDM w Panamie promowała Kujawy i Pomorze oraz przyczyniała się do budowania jedności mieszkańców regionu.

Grupa kujawsko-pomorska liczyła w sumie prawie 90 osób. W Panamie zachęcaliśmy do odwiedzania Polski, szczególnie Kujaw i Pomorza oraz naszych diecezji. Robiliśmy to przez rozdawanie materiałów reklamowych, wyświetlane filmy, tańce i wspólną zabawę, a przede wszystkim osobiste spotkania z młodymi z całego świata.

W Panamie młodzi zachęcali do odwiedzania Polski

Wspólnie z młodymi w Panamie byli kapłani: ks. Wacław Dokurno z diecezji toruńskiej oraz ojcowie redemptoryści

Bogusław Nawracaj, Maciej Ziębiec i Mariusz Mazurkiewicz.

O. Mariusz Mazurkiewicz CSsR

MIEJSCE MODLITWY

DK. WALDEMAR ROZYNKOWSKI

Luty, a w nim szczególnie Dzień Życia Konsekrowanego, kieruje nasze spojrzenie do Łasina. Właśnie w tej miejscowości od przeszło 24 lat istnieje jedyny w diecezji toruńskiej klasztor o ścisłej klauzurze. Zamieszkują go Mniszki Bose Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. Także w lutym mija kolejna rocznica założenia fundacji.

Początki

Klasztor łasiński powstał jako fundacja klasztoru Sióstr Karmelitanek w Kaliszu, a dokładnie podkaliskiej miejscowości Niedźwiady. Siostry otrzymały dom zakonny od sióstr felicjanek, które przebywały w Łasinie od 1922 r., jednak w 1955 r. władze komunistyczne zabrały siostrze ich własność. Przez blisko 40 lat mała wspólnota sióstr felicjanek mieszkała na strychu. Siostry odzyskały dom po zmianach ustrojowych w Polsce. Pierwsze karmelitanki pojawiły się w Łasinie 10 grudnia 1994 r. Oficjalny początek fundacji jednak miał miejsce 25 lutego 1995 r. Pierwszą przełożoną była m. Maria Stanisława od Najświętszego Sakramentu.

Przez 4 lata trwały remonty i adaptacja budynku na potrzeby klasztoru kontemplacyjnego. Kanoniczne erygowanie miejsca przez biskupa toruńskiego Andrzeja Suskiego miało miejsce 21 listopada 1999 r. W maju 2000 r. odbył się obrzęd zamknięcia klauzury. Od 2004 r. trwała rozbudowa budynku klasztorowego. 30 sierpnia 2008 r. bp Andrzej Suski dokonał poświęcenia nowej kaplicy. Obecnie od kilku lat trwa gruntowny remont starszej części domu zakonnego.

Patroni

Patronami klasztoru łasińskiego są Matka Boża Nieustającej Pomocy oraz św. Józef. Przypomnijmy, że Matka Boża Nieustającej Pomocy to patronka naszej diecezji. Kiedy 25 lutego 1995 r. karmelitanki opuszczały klasztor w Kaliszu, aby otworzyć nową fundację w Łasinie, zabrały ze sobą kopię ikony Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Maryja w tym wizerunku jest szczególnie czczona w kaliskiej wspólnotcie. Karmelitanki, przejeżdżając przez Toruń, odwiedziły sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy na Bielanych. W łasińskim Karmelu spotkały się dwie tra-

dycje kultu Matki Bożej w znaku Nieustającej Pomocy – karmelińska oraz diecezjalna.

Wspólnota łasińska, pomimo niewielu lat swojego istnienia, ma udział w powstaniu dwóch nowych fundacji Sióstr Karmelitanek. W 2002 r. dwie siostry pomogły w założeniu

łemu wraz z pierwszymi akolitami naszej diecezji właśnie tam wielkopostny dzień skupienia. Do dziś wspominamy tamten pobyt, a szczególnie czas spotkania z siostrami, a właściwie czas dzielenia się tym, w jaki sposób Bóg dawał nam się poznawać i odkrywać w naszym życiu.

Klasztor w Łasinie jest miejscem, z którego płynie nieustanna modlitwa za naszą diecezję

wspólnoty karmelitanek w Usolu Syberyjskim. W 2004 r. klasztor łasiński przy pomocy personalnej sióstr z klasztorów we Wrocławiu oraz Gdyni powołał do istnienia fundację Karmelitanek w Ełku.

Modlitwa

Klasztor w Łasinie jest miejscem, z którego płynie nieustanna modlitwa za naszą diecezję. Siostry zapraszają do składania intencji za pośrednictwem internetowej skrzynki modlitwowej.

Zapewne wielu czytelników „Głosu z Torunia” było już w tym wyjątkowym miejscu naszej diecezji. Tych, którzy jeszcze tam nie byli, zachęcam do udania się do Łasina oraz spędzenia w tym klasztorze choć kilku godzin na skupieniu i modlitwie oraz na spotkaniu ze wspólnotą karmelitanek.

Sam pielęgnuję w swojej pamięci wiele spotkań z siostrami. Odwołam się tu do jednego z pobytu w Łasinie. 14 lutego 2015 r. przeżywa-

Od kilku lat ważnym wydarzeniem jest przeżywany uroczysty odpust z okazji święta Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. 16 lipca dziedziniec klasztoru wypełnia się wiernymi. Tego dnia wyjątkowo Eucharystia celebrowana jest poza kaplicą. Po jej zakończeniu wielu przyjmuje szkaplerz, a na zakończenie wszyscy obecni są zaproszeni na wspólną agapę. Śmiem twierdzić, że takiej drugiej agapy nie ma w naszej diecezji.

Obecnie wspólnota karmelitanek w Łasinie liczy 7 sióstr, przełożoną jest s. Maria Joanna Grodzicka OCD. Dla części osób przeorysza wspólnoty, a także do jakiegoś stopnia i cała wspólnota łasińska, kojarzy się z osobą bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego. To za przyczyną naszego błogosławionego męczennika s. Joanna doznała łaski uzdrowienia z nieuleczalnej choroby. Miało to miejsce 10 grudnia 1998 r. podczas odmawiania nowenny za wstawiennictwem, jeszcze wtedy kandydata na ołtarze, sługi Bożego ks. Stefana Frelichowskiego.

Archiwum Sióstr Karmelitanek

Wspólne spotkanie było okazją do integracji osób pracujących w różnego rodzaju środkach masowego przekazu

Wśród dziennikarzy były nie tylko osoby z Torunia czy Grudziądza, lecz także leżące na rubieżach naszej diecezji Nowego Miasta Lubawskiego

Zdjęcia: Renata Czerwińska

ŚWIADKOWIE PRAWDY

Ludzie pióra, ale i mediów elektronicznych, dziennikarze, rzecznicy, fotografowie i youtuberzy, wieloletni praktycy, jak i stawiający pierwsze kroki w dziennikarstwie – ci wszyscy 24 stycznia, we wspomnienie św. Franciszka Salezego, zgromadzili się w kaplicy Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, by wspólnie powierzać Bogu sprawy pracowników środków społecznego przekazu

RENATA CZERWIŃSKA

Mszę św. sprawował diecezjalny duszpasterz ludzi mediów i rzecznik prasowy Kurii Diecezjalnej Toruńskiej, ks. Paweł Borowski.

Zadania

Homilia była z pewnością rachunkiem sumienia dla tych, którzy mają być w społeczeństwie strażnikami prawdy. Jak ważne jest, by człowiek słowa nie szukał własnej chwały, tego, by przypodobać się ludziom i światu, nie przysmykał oczu na zło, ale na wzór Chrystusa przekazywał to, co jest miłe Bogu. – Dla niektórych jesteśmy jedynym źródłem informacji, którą przyjmują bez dalszego poszukiwania, dociekania – zwracał uwagę ks. Borowski – to od nas zależy, co ludzie usłyszą, co zobaczą. Istotne jest więc, by nie iść na kompromisy, nie rozmięniać prawdy na drobne, ale być konkretnym, rzetelnym,

uczciwym. Praca dziennikarza wymaga również szacunku i cierpliwości wobec drugiego człowieka: – Tak trzeba wykonywać swoją pracę, by patrzeć na

innych jak na brata, który może czasem jest zagubiony, któremu trzeba coś wyjaśnić.

Integracja

Każda z przybyłych osób otrzymała tekst orędzia papieża Franciszka na 53. Dzień Środków Społecznego Przekazu. Po Eucharystii udano się na poczęstunek do pobliskiego Centrum Dialogu im. Jana Pawła II. To spotkanie stało się czasem integracji, poznania drugiego człowieka, znanego dotychczas tylko z nazwiska („A więc to pani do nas pisze!”), spojrzenia na wiele spraw z nowej perspektywy (wśród dziennikarzy były nie tylko osoby z Torunia czy Grudziądza, lecz także leżące na rubieżach naszej diecezji Nowego Miasta Lubawskiego), dzielenia się spostrzeżeniami zarówno na temat popularyzacji świętych, głoszenia Dobrej Nowiny wobec

bliskich i w Internecie, wymagań stojących przed fotografami czy kamerzystami rejestrującymi uroczystości kościelne, jak i dotyczącymi codziennych spraw, bliskich uczestnikom.

Dzisiejsze spotkanie było z pewnością – zgodnie z zachętą Ojca Świętego – szukaniem na wzór św. Franciszka Salezego, patrona dziennikarzy, „nowych sposobów budowania jedności i głoszenia prawdy, by dotrzeć z nią do każdego człowieka”. ■

Duszpasterstwo ludzi mediów zaprasza dziennikarzy na rekolekcje wielkopostne, które w dniach 1-3 kwietnia w kaplicy Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu poprowadzi ks. dr hab. Tomasz Dutkiewicz, teolog, filozof i etyk. Każdego dnia rekolekcji o godz. 18 będzie sprawowana Msza św. z nauką rekolekcyjną. Ostatniego dnia Mszy św. będzie przewodniczył bp Wiesław Śmigiel

Dziennikarz ma być osobą gotową słuchać i być odpowiedzialną za słowo, które wypowiada – przypomniał podczas homilii duszpasterz ludzi mediów

KAPŁAN JEDNOŚCI I DIALOGU

Z okazji diamentowego jubileuszu ks. inf. Tadeusza Nowickiego 20 stycznia bp Wiesław Śmigiel przewodniczył Mszy św. jubileuszowej w bazylice grudziądzkiej. W obchodach uczestniczyli także biskup senior Andrzej Suski i biskup pomocniczy Józef Szamocki

ALEKSANDRA WOJDYŁO

Eucharystia zgromadziła licznie kapłanów oraz wiernych świeckich. Nie zabrakło rodziny Jubilata, przedstawicieli władz samorządowych, sióstr zakonnych, przyjaciół, parafian i grudziądzan, dla których osoba Księdza Infułata stała się przez ponad 40 lat bardzo bliska. Wśród kapłanów, którzy przed 60 laty wraz ks. Tadeuszem przyjęli sakrament kapłaństwa, są ks. prał. Bolesław Lichnerowicz i ks. kan. Franciszek Kamrowski, którzy koncelebrowali Mszę św.

Związany z Grudziądzem

Dk. Tadeusz Nowicki przyjął święcenia kapłańskie z rąk bp. Józefa Kowalskiego w kate-

drze pelplińskiej 18 stycznia 1959 r. W tym samym roku rozpoczął posługę wikariusza w parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu, następnie posługiwał w parafiach: pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Grudziądzu, św. Wojciecha w Działdowie, św. Jakuba w Toruniu. Od 1976 r. pełnił funkcję administratora parafii pw. św. Mikołaja w Papowie Toruńskim.

Z Grudziądzem na stałe związał się w 1977 r., kiedy 1 sierpnia został proboszczem parafii pw. św. Mikołaja. W 1993 r. zainicjował powstanie schroniska dla bezdomnych mężczyzn, które działa przy Towarzystwie Pomocy im. św. Brata Alberta,

został również współorganizatorem wigilii dla bezdomnych. Za działalność na rzecz bezdomnych został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a 4 listopada 2009 r. Rada Miasta przyznała mu tytuł Honorowego Obywatela Grudziądz. Ks. Nowicki przez lata troszczył się także o kościół farny, za co został nagrodzony przez Ministerstwo Kultury złotą odznaką „Za opiekę nad zabytkami”.

Posługa budowania

Uroczystość rozpoczęły: obrzęd błogosławieństwa jubileuszowego wianka, ucałowanie krzyża świętego, odśpiewanie hymnu do Ducha Świętego oraz biskupie bło-

gosławieństwo. Słowa powitania wraz z zaproszeniem do wspólnej modlitwy dziękczynnej skierował ks. kan. Dariusz Kunicki, proboszcz bazyliki.

W homilii bp Wiesław Śmigiel nawiązał do słów z Ewangelii wg św. Jana: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Podkreślił, że ufać i wierzyć to znaczy być blisko Jezusa i Jego doświadczać. – Chrystus, potrzebując współpracowników w głoszeniu prawdy, powołuje presbiterów do budowania mostów. Potrzebuje On takich współpracowników, którzy sami wierzą, służą, pomagają czynić znaki i, co ważne, swoją osobą nie przysłaniają Jezusa, ale prowadzą wiernych do Boga, aby każdy mógł Go poznać – mówił Ksiądz Biskup, dając za przykład Jubilata. – Ks. Tadeusz ma niezbędny dar jednoczenia ludzi przez kulturę osobistą, umiejętność dialogu, bliskość Jezusa i ukochanie kapłaństwa – dodał. Biskup Wiesław przypomniał drogę kapłańską Księdza Infułata. Zwrócił również uwagę, że ks. Nowicki to kapłan trudnych czasów. U początków swojej posługi musiał mierzyć się z komunistycznym prześladowaniem duchowieństwa i programowej walki władz z Kościołem. W czasach „Solidarności” dawał nadzieję, poczucie bezpieczeństwa, wspomagał opozycjonistów, wspierał rodziny internowanych robotników, wyznaczał duchowy kierunek. W latach budowania nowej demokracji, kiedy konsumpcjonizm, relatywizm i wygodnictwo stawało się zagrożeniem, ks. Nowicki – pokorny i skromny – umiał budować jedność wśród

Ksiądz Infułat przyjmuje życzenia i wyrazy wdzięczności od parafian i przyjaciół

Dostojny Jubilat wraz z bp. Wiesławem Śmigłem, bp. Józefem Szamockim i biskupem seniorem Andrzejem Suskim oraz kolegami kursowymi – ks. prał. Bolesławem Lichnerowiczem i ks. kan. Franciszkiem Kamrowskim

parafian. – Każdy czas wymaga gorliwości kapłańskiej i mądrości rozróżniania dobra od zła – dodał bp Śmigiel. Podkreślił także liczne funkcje pełnione przez Jubilata w strukturach diecezjalnych.

Dziękując za wierną służbę Chrystusowi i Kościołowi, podkreślił, że przez swoją postawę jednoczenia i posługę budowania Ksiądz Infułat oddał swoje talenty i charyzmaty diecezji najpierw chełmińskiej, a później toruńskiej. – Dziękujemy za piękną posługę, ale także prosimy dobrego Boga o błogosławieństwo na dalsze lata życia i posługi dla budowania Kościoła. Ad multos annos – życzył bp Wiesław.

Wyrazy wdzięczności

Życzenia złożył również biskup senior Andrzej Suski, podkreślając wielkie zaangażowanie Jubilata w rozwój Kościoła diecezjalnego i lokalnego, m.in. podniesienie przez Ojca Świętego Benedykta XVI do godności bazyliki najstarszej świątyni grudziądzkiej. Życzył głębokiej radości, ponieważ kapłan to człowiek rozradowany Bogiem, Kościołem

i kapłaństwem. Kapłani dekanatów grudziądzkich oraz kolegiaty grudziądzkiej podziękowali za odnowienie kultu Matki Bożej Łaskawej, patronki Grudziądza.

Jako Honorowemu Obywatelowi Miasta Grudziądza życzenia złożył wiceprezydent miasta Szymon Gurbin. Przedstawiciele rady parafialnej zwracali uwagę na wieloletnią dbałość o świątynię i wspólnoty parafialne, podziękowali także za lata zasiewania ziarna wiary, nadziei i miłości, pociąganie wiernych do prawdy, dobra i piękna oraz owocną pracę kapłańską. Podkreślano głęboką religijność Księdza Jubilata, która była i nadal jest wzorem dla parafian. Członkowie Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta zwrócili się z wdzięcznością za współzałożenie tej instytucji, za wrażliwe serce oraz inicjatywę organizowanych corocznie wigilii miejskich dla potrzebujących. Łącząc się z uczestnikami jubileuszowej modlitwy, okolicznościowy list gratulacyjny przekazał biskup pelpliński Ryszard Kasyna.

Na koniec słowo podziękowania wypowiedział Jubilat.

Podkreślił, że nie wolno swoją osobą przysłaniać Chrystusa. – Wszystko, co robimy, robimy dla Chrystusa i przez Chrystusa – mówił. Z wdzięcznością zwrócił się do księży biskupów: Wiesława, Andrzeja i Józefa, kapłanów, rodziny oraz służb medycznych. Szczególne podziękował bp. Andrzejowi za to, że Grudziądz od początku istnienia diecezji toruńskiej był pod jego szczególną opieką. Podkreślił także rolę rodziny w budowaniu powołania w duchu prawdy i miłości. Władzom samorządowym podziękował za owocną współpracę dla dobra miasta i parafii. Dostojny Jubilat zakończył prośbą o modlitwę słowami papieża Franciszka: „Dziękuję – przepraszam – proszę”.

Oprawę muzyczną uroczystości zapewnił chór parafialny pod kierunkiem Marka Mateckiego. Po Mszy św. parafianie, przyjaciele i mieszkańcy miasta złożyli Księdzu Infułatowi serdeczne podziękowania oraz życzenia zdrowia, obfitych łask Bożych i nieustannej opieki Matki Bożej Łaskawej.

ZAPRASZAMY

Czuwanie Taizé

Wspólnota Słowo Życia z Torunia zaprasza na modlitwę kanonami z Taizé. Modlitwa o piękną miłość odbędzie się 8 lutego o godz. 20 w kościele pw. Ducha Świętego (kościół akademicki Ojców Jezuitów).

Modlitwa o beatyfikację

W niedzielę 10 lutego o godz. 10.30 w kościele pw. św. Jakuba Apostoła w Toruniu zostanie odprawiona Msza św. z okazji 69. rocznicy śmierci sługi Bożego bp. Adolfa Piotra Szelażka oraz w intencji jego beatyfikacji.

Fundament

Duszpasterstwo Akademickie Jezuitów Studnia zaprasza studentów i doktorantów na fundament rekolekcji ignacjańskich, które odbędą się 11-16 lutego w Domu Rekolekcyjnym w Suchej k. Bydgoszczy. Zapisy i informacje: o. Michał Kłosiński SJ, michal.klosinski@jezuici.pl.

Spotkania

z bł. ks. Frelichowskim

W Centrum Dialogu im. Jana Pawła II (pl. ks. Frelichowskiego 1) w Toruniu 13 lutego o godz. 18 odbędzie się kolejne spotkanie z cyklu „Nasze spotkania z bł. ks. Stefanem Wincentym Frelichowskim”. Podczas spotkania Teresa i Antoni Grodziczcy oraz s. Joanna Grodzicka OCD, karmelitanka bosa, podzieli się świadectwem duchowej obecności bł. ks. Stefana w życiu ich rodziny.

Nowe Życie w Toruniu

Szkoła Nowej Ewangelizacji Diecezji Toruńskiej zaprasza na kurs Nowe Życie, który odbędzie się w parafii pw. Opatrzności Bożej w Toruniu (Rudak) w dniach 15-17 lutego. Zgłoszenia do 11 lutego: nr tel. 507-541-562 lub e-mail: szczerbak.szymon@gmail.com.

Magnificat

Wspólnota Effatha działająca przy parafii pw. św. Andrzeja Boboli w Pierńkach Królewskich zaprasza kobiety na spotkanie „Magnificat”, które odbędzie się 20 lutego w godz. 18-21 w Grudziądzu. Zapisy i informacje u pani Beaty pod nr. tel. 602-772-518.

ej

20-lecie beatyfikacji ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego

KS. STEFAN OCZAMI MAMY MARTY

DK. WALDEMAR ROZYNKOWSKI

W kolejnej odsłonie spotkań różnych osób z bł. ks. Stefanem Frelichowskim chcemy się odwołać do wątków związanych z jego mamą Martą. Pochodziła ona z Chełmży, była córką Stanisława Olszewskiego i Wiktorii z domu Nawrockiej. Urodziła się 12 stycznia 1886 r., 27 września 1908 r. wyszła za mąż za Ludwika Frelichowskiego, zmarła 9 kwietnia 1965 r. w Toruniu.

Pamiętnik

To mama Marta uczyniła wpis na pierwszej stronie zachowanego do dzisiaj pamiętnika prowadzonego przez Stefana. 4 kwietnia 1930 r. zanotowała w nim wiele mówiące i głębokie słowa: „Prowadź się przez życie Twoje czy to przy pracy, czy w rozrywkach tak – abyś się Bogu podobał. Tych parę, lecz dla Ciebie tak dobrze myślących słów wpisała Ci Twoja kochająca Matka”.

Stefan w pierwszym swoim wpisie, którego dokonał w pa-

miętniku 28 grudnia 1929 r., napisał tak: „Nareszcie moje marzenie spełnione. Na gwiazdkę dostałem od moich kochanych rodziców ten pamiętnik. Jakże byłem wzruszony tym darem”. Biorąc pod uwagę wpis mamy Marty, nie można wykluczyć, że to właśnie ona była inicjatorką kupienia synowi pamiętnika.

Mama wspominała go jako ministranta

Rodzina Frelichowskich mieszkała w Chełmży blisko wspaniałej średniowiecznej świątyni, która przez kilka wieków – od połowy XIII do początku XIX stulecia – była kościołem katedralnym diecezji chełmińskiej. Stefan od dziewiątego roku życia był ministrantem. Co ciekawe, to właśnie mamie przyszłego Błogosławionego zawdzięczamy najwięcej relacji o nim jako o ministrancie. Dzieliła się swoimi wspomnieniami przede wszystkim z najbliższymi. I tak po latach wspomniano w rodzinie ministranta Wicka:

„Był ministrantem bardzo wścibskim, wszystko musiał wiedzieć, wszędzie musiał być. Zawsze wiedział, za kogo była Msza św., kto umarł, kto się żenił. Interesował się wszystkim, co było związane z parafią. Pewnego roku, po swoim dyżurze w czasie nabożeństwa różańcowego, pozostał jeszcze na moment w kościele. Prawdopodobnie przysnął i nie usłyszał, jak kościelny

Państwo Marta i Ludwik Frelichowscy

Zdjęcia: archiwum rodziny Jaczkowski

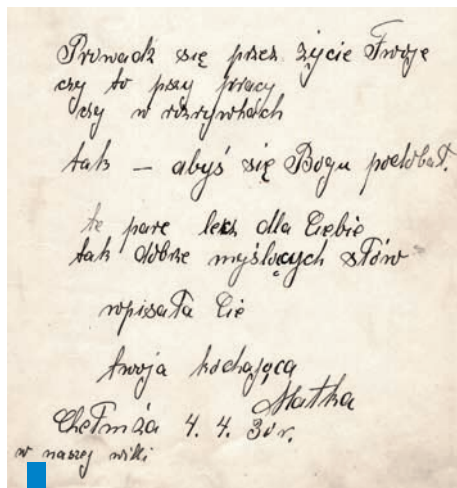
zamknął świątynię. Kiedy się obudził, było ciemno, kościół zamknięty. Nie mógł wydostać się na zewnątrz. Pukał do różnych drzwi i wołał. Jednak przez długi czas nikt go nie słyszał. Wreszcie pukanie usłyszał nasz przyjaciel ks. Baniecki. Poszedł po kościelny i otworzyli drzwi. Wicek był bardzo przejęty tym zdarzeniem. Przeżył jeszcze kilka podobnych sytuacji”.

Czy będę dobrym kapłanem?

Takie pytanie miał postawić mamie kleryk Stefan. Wielu z nas zna to pytanie po lekturze pamiętnika późniejszego Błogosławionego, niewielu jednak wie, że Stefan szukał zrozumienia powołania także u swoich najbliższych. Tak o tym zmaganiu będzie wspominała mama:

„Jak się w liście do kuzynki Stasi wyraził – że całym sobą chce być w Pelplinie, jednak myśli i serce często lecą do Chełmży.

Przyjeżdżał później do domu zadowolony i radosny, jednak po 2 latach przyszła reakcja, prosił mnie, by mu odpisać, co ma robić, jak ja uważam, czy on dobrym kapłanem będzie. Ja mu odpisałam: Wicusz, w tym kierunku musisz koniecznie sam zdecydować, ja, jako matka, nie mogę Tobie doradzić ani odradzić, byś się stanu kapłańskiego trzymał, to już, synku, musisz sam siebie badać”.

Dedykacja w pamiętniku ks. Stefana

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Renata Czerwińska,
Ewa Jankowska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń,
tel. 56 622 35 30
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 85